

den juridiske person, der har fået tilladelse til at forvalte og disponere over de beløb, der skal anvendes til andet ferieføremål.

Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan således fortsat træffe afgørelse om inddragelse af en fonds tilladelse til at få uahævede og ikke udbetalte feriepenge, hvis en fonds bestyrelse ikke overholder retningslinierne i standardvedtægten og regnskabs- og revisionsinstruksen samt følger de anvisninger, som direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen måtte give i tilfælde af overtrædelse af retningslinierne. En anvisning vil enten være en henstilling eller et pålæg i form af en afgørelse til bestyrelsen om at foretage eller undlade en bestemt handling. Eksempelvis kan direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen pålægge bestyrelsesmedlemmer at udtræde af bestyrelsen, hvis de er under konkurs, hvis de som følge af længerevarende sygdom eller anden svækkelse er ude af stand til at beklæde hvervet, eller hvis de gør sig skyldige i en handling, der gør dem uværdige til fortsat at være medlem af bestyrelsen. Herudover kan det tænkes, at bestyrelsen pålægges at etablere en feriefacilitet for de opsparede midler, eksempelvis anskaffe et feriehus. Af andre eksempler på afgørelser kan nævnes direktøren for Arbejdsløshedsforsikringens eventuelle godkendelse af fondsbestyrelsens ansøgning om ændring af vedtægten eller opløsning af fonden.

Hjemlen til at træffe afgørelser om administrationen af de beløb, der anvendes til andet ferieføremål, følger nu direkte af loven og udledes ikke længere af direktørens myndighedsudøvelse. Direktøren vil således også i fremtiden kunne påse vedtægternes overholdelse, herunder midlernes anvendelse, samt kontrollere at regnskaberne aflægges og revideres efter direktørens retningslinjer.

Til § 45

Det foreslås i *stk. 1*, at sagens parter kan klage over afgørelser truffet af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen inden 4 uger efter at have fået meddelelse om afgørelsen. Klagen indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn, som allerede i dag er ankeinstans for anden lovgivning inden for Arbejdsministeriets område, fx arbejdsløshedsforsikringsområdet. Der vil med Arbejdsmarkedets Ankenævn som klageinstans være tale om en ændring af proceduren omkring klagesagsbehandlingen, idet Arbejdsministeriet efter den gældende lovs § 28 er klageinstans for afgørelser truffet af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen. Med Arbejdsmarkedets Ankenævn som klageinstans vil parternes deltagelse ved fortolkning af ferieloven fremover blive styrket.

Med et selvstændigt klageorgan går man samtidig væk fra, at samme myndighed både kan udstede regler og træffe afgørelse om fortolkningen af reglerne som sidste administrative instans. Dette er tilfældet efter den gældende lov, hvor Arbejdsministeriet har denne dobbeltfunktion.

I *stk. 2* er den nærmere klagevejledning for klager over direktørens afgørelser fastsat. Der foreslås en demonstrationsprocedure, som også benyttes ved klager efter arbejdsløshedsforsikringsloven, således at en klage først skal sendes til direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen, som skal vurdere den afgjorte sag på ny. Hvis afgørelsen fastholdes helt eller delvis, skal direktoratet sende klagen til ankenævnet, og sagens parter skal have besked herom. Fordelen ved en sådan procedure er blandt andet at begrænse antallet af klagesager, som skal behandles i ankenævnet, idet klageren eventuelt kan have fået medhold i forbindelse med direktoratets fornyede vurdering af sagen. Arbejdsmarkedets Ankenævn vil være sidste administrative klageinstans.

I *stk. 3* foreslås en hjemmel for arbejdsministeren til efter forhandling med arbejdsmarkedets parter at fastsætte de nærmere regler om Arbejdsmarkedets Ankenævns sammensætning og kompetence i forbindelse med nævnets behandling af sager efter loven. Det er hensigten at anvende den samme model med hensyn til nævnets kompetence og sammensætning, som kendes fra nævnets behandling i sager efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

For at tilgodese at arbejdsmarkedets parter bliver inddraget i fortolkningen og administrationen af ferieloven, og for at sikre kontinuitet i nævnets behandling af sager efter ferieloven, foreslås det, at nævnet er sammensat af Ankenævnets formand eller stedfortræder og medlemmer udpeget af henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark. Hvis klagesagens parter er medlem af en organisation, der ikke er tilknyttet Dansk Arbejdsgiverforening eller Landsorganisationen i Danmark, bør der udpeges yderligere en repræsentant enten fra den relevante hovedorganisation eller direkte fra den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation.

Til kapitel 9

Kapitel 9 indeholder bestemmelserne om Arbejdsmarkedets Feriefond og dets virke. Bestemmelsen i kapitlet svarer til § 26 i den gældende lov, dog med visse ændringer i forslaget § 46, *stk. 2*, for så vidt angår fondens midler. Efter det gældende feriefondsystem har fonden til hovedopgave dels at anvende sine mid-